

Ansvar, og at de, der ville gjøre Myndigheden gjældende, ikke kunne skyde Ansvaeret fra sig. Naar man altsaa, hvad jeg ikke tvivler paa, i begge Rigsdagens Afdelinger har den fulde Bevidsthed om, at med Myndigheden følger Ansvar, og at enhver af os er ansvarlig for Statshuusholdningens rette og fornuftige Gang, saa vil Folkethinget sige til sig selv: Vor lille Lov, som allermindst har 5 Stadier tilbage for at faae Lovskraft, faae vi her i § 1; den større Lov faae vi i §§ 2—30 med nogle meget moderate Modificationer, og det staaer altsaa i vor Magt ved en eneste Behandling at kunne bringe denne Sag tilende.

— Jeg troer altsaa, at vi have handlet rigtigt ved den Maade, hvorpaa vi have stillet os. Jeg skal ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt Rigsdagens Forhandlinger maae ønskes snarest muligt sluttede eller fortsatte, men det, jeg anseer for vor Pligt, det samme, som jeg gjorde gjældende ved Finantslovens Vedtagelse, det er, at vi maae gjøre det muligt, at Samlingen kan sluttes, gjøre det muligt, at der kan komme større Ro og Overveielse ind i de nu maaefee noget spændte Sindsstemninger, og at vi kunne faae Fred til at gjenoptage den lovgivende Virksomhed i indeværende Aars Efteraar. Jeg skal derfor ikke blot anbefale, hvad jeg troer efter Sagens Omstændigheder og de tidligere Afstemninger ikke trænger til anbefaling, at vedtage Loven, som den foreligger, men jeg skal tillige glæde mig ved Bevidstheden om at have ogsaa for mit Vedkommende bidraget Noget til, at denne Sag nu gaaer over til Folkethinget i en saadan Stand, at der ved en eneste Afstemning kan føres tilende, og at, selv om der der foretages Forandringer i det, som her er blevet besluttet, dette dog ialfald kun vil kunne medføre en sidste Afstemning her i Thinget.

Spørg: I Erkjendelse af Nødvendigheden af, at det Beløb, der her er Tale om, indgaaer i Statskassen, skal ogsaa jeg give dette Lovforslag min Stemme, men jeg skal dog tillade mig at udtale, at jeg kun kan gjøre det, efter at Loven er undergaaet den Forandring, som vi skyldte det ærede Udvalg, der har været nedsat i denne Sag; thi dersom

Loven skulde have etableret et Maskineri, der for en ubestemt længere Tid skulde være anvendelig paa saadanne Skatter, saa kunde jeg ikke have stemt derfor. En af Hovedgrundene, der vilde have affholdt mig derfra, kan jeg ikke undlade her at nævne. Det er de smaa lønede Embeder, som ved denne Lov blive oprettede rundt omkring i Landet. Jeg troer ikke, at det i nogen Henseende er gavnligt, og jeg synes ikke heller, at det seer egentlig smukt ud, at dette Arbejde skal udføres ved lønede Mænd. Dersom ikke dette Arbejde kan skee ved Mænd, der overtage Gjæringen som Vres- eller Tillidsposten, saa troer jeg, at vi vistnok ikke endnu ere modne til en saadan Skat, og isald det derfor skulde vise sig, at saadanne Embeder fremdeles maatte være nødvendige for at bringe Skatten ind, den være stor eller lille, som Aaret behøver den, saa er det mit Haab, at den fremtidige Finantsminister vil finde et andet Middel til at supplere Statens Indtægter end ved en saadan Skat. Det er blot dette, jeg vilde udtale, inden jeg afgiver min Stemme for Loven; iøvrigt kan jeg aldeles henholde mig til, hvad der blev udtalt af Udvalgets ærede Formand.

Sobiesen: Det er min fulde Overbeviisning, at det System, hvorpaa nærværende Lov er bygget, i sin Udøvelse vil vise sig lidet heldigt. Den første Skuffelse føler jeg mig overbevist om vil ramme Statskassen, thi langt fra, at Indtægterne ville træde rigeligere frem gennem dette System, føler jeg mig forvisset om, at de ville skrumpes sammen igjennem samme, og jeg tvivler meget om, at det Beløb vil indkomme, som man ventte, selv efterat Procenten er forhøjet til 2½. Jeg føler mig derhos forvisset om, at dette System vil tynge meget haardt paa Skatteyderne; thi det er efter Lovens hele Anlæg anbenbart, at Skattecommissairerne maae ansees for at være ansatte og betalte for at optage en alvorlig Kamp med Ligningscommissiionerne og Skatteyderne for at faae Indtægterne frem, og jeg holder mig forvisset om, at denne Kamp vil blive meget haard, og, hvis Skattecommissairerne virkelig ville røgte deres Kalb med Kraft, vil